

ДОДАТКОВИЙ ЛИСТОК

„ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ“.

Понеділок, 11 лютого 1918.

З приводу мира України з осередніми союзними державами—Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією й Туреччиною—одержана вчора через командантуру вецлярського табору слідуюча телеграма:

З приводу закінчення мира висказую всім Українцям мої сердечні привітання.

Всім інституціям, українським учителям, старшині й мужам довіря висказую за всю їх всесторонню діяльність подяку і признання.

Я сподіваюсь розсудливості і повного терпіння від Українця в послідуючих тижнях.

Ревне виконання обовязку й добра служба будуть правдивою помічю вільній Україні як зараз, так і по повороті додому.

Воєнне міністерство. підпис: ФРІДРІХ
Генерал.

На підставі інформацій командантури з приводу наступлення повного мирового стану між Україною й Німеччиною подаємо до відома всім полоненим громадянам України слідуюче слово що до теперішнього післямирового нашого положення в полоні:

Товариші! Прибув той сподіваний момент, що Україна заключила мир з чотирма союзними державами, і тепер сподіваємося скорого повороту в рідний край. Та все ж треба ще терпіння. Німеччина ще знаходить ся у війні і змушена ще воювати з сильними ворогами на західному фронті. Всі залізничі по більшій частині мають возити для тих військ провіант і муніцію. Тому для нашої одправки дуже мало лишається поездів у запасі. В Німеччині більше як 250.000 полонених Українців і тому ясно, що довгий час може пройти, поки останній Українець виїде додому.

Ми чули, що в товаришів на робітничих командах є думка, що ніби скоріш одправлять додому тих полонених, які є в таборі. Ми можемо сказати, що це неправда. Одправка й обмін полонених буде йти згідно з умовами німецького пра-

вительства з правительством України. Командантура візьме назад до табору кожного полоненого, як тільки прийде час його одправки додому. До того часу кождий повинен добре виконувати свої обовязки. Ми повинні це робити не тільки ізза страху покарання (утікачі й ті що відмовляють ся од роботи, до кінця оставлятимуть ся), але нам треба й те розуміти, що, помагаючи нашою роботою Німцям, ми тим самим помагаємо й нашому рідному краю. Треба памятати, що для Німеччини війна ще не скінчена і що наше самовільне нарушування заведеного тут порядку зле відбило ся б на приязних відносинах, які з хвилиєю закінчення миру заведено поміж Україною й Німеччиною. Та й ту свідомість треба мати, що перевага Німеччини в цій війні є разом з тим скріпленням України і навпаки.

Кожний повинен набрати ся терпіння й далі виконувати теперішні свої обовязки аж до того часу, поки вернемо ся додому. (Ред.).

ТЕЛЕГРАМА.

З урядових джерел сьогодні доносять:
Троцький видав декрет, в яким заявляє, що війна між чотирма осередніми держава-

ми й Росією скінчена, демобілізація російського війська заряджена, але миру ніякого Росія не заключає.